LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING

Ny landskapslagstiftning om kommunalskatt för näringsverksamhet

1992-93 **nr 16**

FÖRSLAG

Landskapsstyrelsen föreslår att det stiftas en ny landskapslag om kommunalskatt för näringsverksamhet. Lagen föreslås vara en så kallad blankettlag, d.v.s. en lag genom vilken den i riket gällande lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet görs tillämplig även vid kommunalbeskattningen.

Eftersom den kommunala skattesatsen för företag sänks från nuvarande genomsnittliga nivån om drygt 17 procent till 11,20 procent skall samtidigt skattebasen breddas. Skattebasen breddas först och främst genom att lager- och driftsreservaringar slopas. Möjligheten att göra driftsreserveringar bibehålls dock för enskilda näringsidkare samt för sådana sammanslutningar som endast har fysiska personer som delägare.

Ytterligare breddas skattebasen genom att överlåtelsepriset på fastigheter och värdepapper som hör till anläggningstillgångarna blir skattepliktigt och genom att återanskaffningsreserveringen minskas samt genom sänkta maximala avskrivningar på anskaffningsutgiften för byggnader.

Vid beräkningen av den beskattningsbara inkomsten skall i större utsträckning än för närvarande de principer som gäller för den bokföringsmässiga resultaträkningen följas.

Den nya näringsskattelagen och de ändringar som föreslås i andra lagar som ingår i framställningen skall första gången tillämpas på skatteåret 1993.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

ALLMÄN MOTIVERING 1

1. Bakgrunden till reformen och utvärdering av nuläget 1

2. Huvudpunkterna gällande ändringarna i rikets näringsskattelag 2

2.1. Lagerreservering ocg driftsreservering 2
2.2. Fastställande av tillgångarnas anskaffningsutgift och värdering av omsättningstillgångar 2
2.3. Skatteplikt för överlåtelspris för anläggningstillgångar och återanskaffningsreservering 3
2.4. Avskrivningar på anläggningstillgångar 3
2.5. Värdenedgång på aktier som utgör anläggningstillgångar 3
2.6. Avdrag för kreditförluster 4
2.7. Väntade garantiförluster 4
2.8. Kursvinster och kursförluster 5
2.9. Representationsutgifter 5
2.10. Beräknande av långfristiga leveranser som inkomst 5
2.11. Avdragbarheten för betalningspåföljder av straffkaraktär 6
2.12. Avdrag för räntan på skuld för finansiering av privatuttag 6
2.13. Begränsande av avdragsgillheten för vissa försäkringspremier 7
2.14. Förnyande av systemet för skogsbeskattningen 7

3. Reformens ekonomiska verkningar 8

4. Reformens verkningar i fråga om organisation och personal 8

5. Beredningsarbetet 8

DETALJMOTIVERING 9

1. Landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet 9
2. Landskapslagen angående ändring av landskapslagen om koncernbidrag vid kommu-

nalbeskattningen 10

3. Landskapslagen om ändring av 1 och 4 §§ landskapslagen angående tillämpning vid kommunalbeskattningen av lagen om skattelättnader för sjöfarten 10

LAGTEXT 11

Bilagor: Riksdagens svar på regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och lagen om koncernbidrag vid beskattningen.

Jämförelse landskapets och rikets näringsskattelag.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Bakgrunden till reformen och utvärdering av nuläget

Förslaget till ny näringsskattelag vid kommunalbeskattningen är en del av reformen av beskattningen av kapitalinkomster och företagsbeskattningen. Reformen genomförs genom tre framställningar vilka samtidigt tillställs lagtinget (nr 14-16/1992-93). För huvudpunkterna i reformen och för landskapsstyrelsens ställningstaganden till reformen redogörs i landskapsstyrelsens framställning till lagtinget med förslag till kommunalskattelag för landskapet Åland (nr 14/1992-93).

Eftersom inkomstskattesatsen för samfund i riket sänks till 25 % har skattebasen vid företagsbeskattningen breddats genom ändringar av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (FFS 369/68). De viktigaste ändringar för att bredda skattebasen är att slopa de egentliga resultatutjämningsreserveringarna och att den partiella skattefriheten för överlåtelsevinster avskaffats. Ytterligare är syftet med reformen att anpassa företagsbeskattningen till internationella utvecklingslinjer inom företagsbeskattningen.

Även landskapsstyrelsen anser det vara ändamålsenligt att bredda skattebasen vid företagsbeskattningen i samma omfattning som i riket eftersom skattesatsen för samfund vid kommunalbeskattningen sänks från den nuvarande genomsnittliga nivån om drygt 17 % till 11,20 %.

Kommunalskattelagstiftningen i landskapet gällande näringsverksamhet har huvudsakligen följt den näringsskattelagstiftning som gäller i riket genom att de ändringar som gjorts i rikets lag även genomförts i landskapet. Landskapsstyrelsen anser att det är mest ändamålsenligt att vid kommunalskattelagstiftningen för näringsverksamhet tillämpa s.k. blankettlag. Det har förekommit att i rikets näringsskattelag gjorts ändringar som inte har någon praktisk betydelse i landskapet på grund av att ändringarna är anpassade till ekonomiska förhållanden eller konstruktioner som inte förekommer i landskapet. Motiveringarna för att göra dessa ändringar även i kommunalbeskattningen blir sålunda mer eller mindre konstruerade. Landskapsstyrelsen anser det vara mera lämpligt att företa ändringar då det visar sig att bestämmelser som tillämpas i landskapet genom blankettlagsförfarandet inte är ändamålsenliga eller då blankettlagen saknar bestämmelser som anses vara behövliga i landskapet. Genom den nya självstyrelselagen har republikens president fyra månader till förfogande innan han skall avgöra om en landskapslag skall förfalla. Då ändringar i skattelagstiftningen i riket vanligtvis genomförs i samband med budgeten och sålunda sent under året får även landskapsstyrelsen kunskap om av regeringen föreslagna ändringar i skattelagstiftningen så sent att det inte är möjligt att undvika retroaktiv skärpt beskattning utan bistånd av riksmyndigheter. Även detta förhållande talar för att tillämpa blankettlag. Mot bakgrund av detta föreslår landskapsstyrelsen att rikets näringsskattelag skall antas

såsom blankettlag. Genom detta förfarande genomförs breddningen av skattebasen på samma sätt i landskapet som i riket.

2. *Huvudpunkterna gällande ändringarna i rikets näringsskattelag*

2.1. *Lagerreservering och driftsreservering*

Behovet av de allmänna reserveringarna som ett medel att förbättra företagens finansieringsstruktur och att förbereda sig inför framtida investeringar beror i avgörande grad på den skattesats som tillämpas. Om skattesatsen är tillräckligt låg kan dessa mål uppnås utan skattekreditreserveringar. Lagerreserveringen har betraktats som negativ för företagen och hela samhällsekonomin, eftersom den kan locka företagen att binda medel genom att hålla stora lager. I samband med att samfundsskattesatsen sänks skall samfunden fråntas möjligheten att göra lager- och driftsreserveringar.

Sänkningen av samfundsskatten gäller inte enskilda näringsidkare, öppna bolag och kommanditbolag. Dessa omfattas fortfarande av den progressiva statsbeskattningen och skall även i fortsättningen ha rätt att göra driftsreserveringar. Skatteåret 1993 får samfund ännu göra en driftsreservering på 10 %. Däremot får inga näringsidkare göra lagerreserveringar.

2.2. *Fastställande av tillgångarnas anskaffningsutgift och värdering av omsättningstillgångarna*

I anskaffningsutgift för omsättnings-, investerings- och anläggningstillgångar skall inräknas de rörliga utgifterna för anskaffning eller tillverkning av nyttigheter samt fasta utgifter, om dessa räknats in i anskaffningsutgiften i företagets bokföring. Begreppet anskaffningsutgift har förenhetligats med definitionen i bokföringslagstiftningen.

Omsättningstillgångarna skall vid beskattningen värderas enligt samma principer som i bokföringen. Anskaffningsutgiften för omsättningstillgångarna vid skatteårets slut utgör kostnad till den del som den överstiger den sannolika utgiften för anskaffning av motsvarande omsättningstillgångar eller det sannolika överlåtelsepriset för dem. Rätten att som kostnad räkna maximalt 25 % av anskaffningsutgiften för lager, den s.k. lagerreserveringen har slopats. Kostnadsföring med anledning av värdenedgång skall återföras som inkomst om den sannolika anskaffningsutgiften eller det sannolika överlåtelsepriset för de nyttigheter som hör till omsättningstillgångarna i bokslutet är högre än den icke avdragna anskaffningsutgiften.

2.3. Skatteplikt för överlåtelsepris för anläggningstillgångar och återanskaffningsreservering

Enligt tidigare bestämmelser var vissa överlåtelsevinster endast skattepliktiga till viss del. Det gällde fastigheter och värdepapper som ägts en viss tid och som hör till anläggningstillgångarna. Överlåtelsepriser som under skatteåret erhållits för lösa anläggningstillgångar avdras i regel från utgiftsresten. Av den del som inte dragits av från utgiftsresten kan en återanskaffningsreservering bildas. En återanskaffningreservering kan användas så att den dras av från anskaffningsutgiften för förslitning underkastade anläggningstillgångar. Genom detta förfarande kan redovisningen av försäljningsvinster skjutas upp.

Skattebasen skall breddas genom att överlåtelsepriserna för fastigheter och värdepapper som hör till anläggningstillgångarna på samma sätt som andra överlåtelsepris skall vara skattepliktiga, oberoende av hur länge den skattskyldige ägt dem. Systemet med återanskaffningsreserveringar bibehålls med en begränsad tillämpning.

2.4. Avskrivningar på anläggningstillgångar

Anskaffningsutgiften för byggnader avdras genom avskrivningar som fastställs på grundvalen av den oavskrivna delen av anskaffningsutgiften. Den maximal avskrivningsprocenten för skatteåret fastställs enligt byggnadens användningsändamål och byggnadsmaterial. Avskrivningen på en butiks-, lager-, verkstads- eller annan motsvarande byggnad av trä får vara högst 10 % av den oavskrivna anskaffningsutgiften. Avskrivningen på en motsvarande byggnad av sten får vara högst 9 %. Avskrivningen på en bostads- eller administrationsbyggnad av trä kan vara högst 6 % och på en motsvarande byggnad av sten får vara högst 5 %.

För att anpassa avskrivningar på byggnader till den ekonomiska användningsåldern sänks den högsta tillåtna avskrivningsprocenten för butiks-, lager-, verkstads- eller annan motsvarande byggnad till 7 % och till 4 % för en bostads- eller kontorsbyggnad. Kopplingen till byggnadsmaterial slopas.

2.5. Värdenedgång på aktier som utgör anläggningstillgångar

Om värdet på värdepapper som hör till anläggningstillgångarna är väsentligt lägre än den oavskrivna anskaffningsutgiften kan den skattskyldige på anskaffningsutgiften göra en tilläggsavskrivning. Till anläggningstillgångarna räknas värdepapper som skall göra det lättare att finna avsättning för produkterna eller trygga tillgången på tjänster som är nödvändiga för verksamheten. Det är ofta fråga om en aktiemajoritet eller en

så stor aktiepost att den medför bestämmanderätt i företaget.

Den avskrivning på anskaffningsutgiften för värdepapper som gjorts vid beskattningen återförs, enligt de tidigare bestämmelserna, inte till inkomsten om värdet på värdepappren eventuellt stiger. En avskrivning som visar sig ogrundad räknas som inkomst först i samband med en eventuell försäljning.

Förutsättningarna för avskrivningar på värdepapper har förtydligats genom att det uttryckligen förutsätts att värdenedgången skall vara bestående för att vara avdragsgill.

För att man inte i praktiken genom en värdenedgångsavskrivning skall kunna erhålla en skatteförmån i det fall att grunderna för värdenedgången senare inte mer föreligger skall ett belopp motsvarande avskrivningen återföras till den skattepliktiga inkomsten om förutsättningarna för värdenedgången senare upphör.

2.6. Avdrag för kreditförluster

Realiserade kreditförluster avdras vid näringsbeskattningen som förluster på finansieringstillgångarna i det skede då de konstaterats vara definitiva. I beskattningen kunde företag gardera sig för väntade men ännu inte realiserade förluster på fordringar genom en kreditförlustreservering. För andra företag än banker och försäkringsbolag var den maximala kreditförlustreserveringen 2 % av de sammanlagda affärsfordringarna.

Den schablonmässiga kreditförlustreserveringen slopas. En nedgång i försäljningsfordringarnas värde skall godkännas som avdrag under det skatteår då värdenedgången på fordran konstateras vara ett faktum. Ett avdrag som görs på basis av en värdenedgång skall betraktas som skattepliktigt i form av en korrigeringspost, om värdet på fordran senare stiger. Bestämmelsen motsvarar till denna del en korrigering för ett avdrag som gjorts på basis av en värdnedgång vid motsvarande värdering av värdpapper som hör till anläggningstillgångarna och omsättningstillgångarna.

2.7. Väntade garantiutgifter

Enligt tidigare bestämmelser fick en skattskyldig som bedriver byggnads-, skeppsbyggnads- eller metallindustriverksamhet och som på grund av en garantiförbindelse ansvarar för fel som framkommit i en nyttighet som han har producerat, göra en schablonmässig garantireservering. Garantireserveringen kan gälla en bro, byggnad, kaj, väg eller ett fartyg. Garantireserveringen utgjorde högst 3 % av entrepenadsumman.

Den schablonmässiga garantireserveringen slopas och ersätts med avdrag för de enligt erfarenhet beräknade garantireparationsutgifterna. Avdraget motsvarar det belopp

som enligt bokföringslagstiftningen skall dras av som en obligatorisk reservering.

2.8. Kursvinster och kursförluster

Frågan om kursvinster och kursförluster på skulder och fordringar i utländsk valuta har varit bristfälligt reglerad. Det rådde osymmetri inte bara mellan kursvinster och kursförluster som hänför sig till skulder utan också mellan kursskillnader mellan skulder och fordringar.

Index- och kursvinster på skulder och fordringar som hänför sig till näringsverksamheten samt på motsvarande sätt index- och kursförluster skall enligt de nya bestämmelserna bli räknade som intäkter respektive kostnader för det skatteår under viket den utländska valutakursen eller pris- eller kostnadsindex har ändrats.

2.9. Representationsutgifter

I praktiken var representationsutgifterna tidigare avdragsgilla i stor utsträckning, trots att avdragsrätten var begränsad till utgifter som med hänsyn till rörelsens verksamhetsområde samt verksamhetens beskaffenhet och omfattning är skäliga.

Rätten att dra av representationsutgifter begränsas så att 50 % av de totala representationsutgifterna är avdragsgilla.

2.10 Beräknande av långfristiga leveranser som inkomst

Enligt tidigare periodiseringsbestämmelser skulle det överlåtelsepris som inflyter av byggnadsarbeten och serviceprestationer som utgör en viss helhet räknas som inkomst först då överlåtelsen har skett. Utgifterna för halvfärdiga byggnadsarbeten aktiverades som anskaffningsutgifter för omsättningstillgångar.

Inkomsten av långsiktiga leveranser skall nu räknas som inkomst på grundvalen av tillverkningsgraden i de fall då man i bokföringen har använt ett förfarande med partiell intäktsföring och inte förts då överlåtelsen har skett. Motsvarande del av anskaffningsutgiften för nyttigheten avdras vid samma tidpunkt.

2.11. Avdragbarheten för betalningspåföljder av straffkaraktär

Med stöd av bestämmelser om avdragbara utgifter i tidigare lagstiftning har de ekonomiska påföljderna av lagstridiga gärningar i samband med näringsverksamhet i vissa fall godkänts som avdragbara vid beskattningen. Det har varit fråga om bl.a. överlastavgift som påförts en yrkesbilist, parkeringsböter och indrivningskostnader.

Betalningspåföljder av straffkaraktär skall inte framdeles vara avdragsgilla vid näringsbeskattningen.

2.12. Avdrag för räntan på skuld för finansiering av privatuttag

Tidigare var ränta på gäld som härrör av näringsverksamhet i sin helhet avdragbar. Vid personbeskattningen var avdragsrätten dock begränsad så att för enskilda näringsidkare gällde självrisken på 1.500 mark också räntor för näringsverksamhet. Avdragen för räntor på privata skulder begränsades däremot så att endast 75 % av räntorna kunde avdras inom gränserna för de fastslagna maximibeloppen. Därmed behandlades räntorna på företagens skulder i allmänhet i beskattningshänseende betydligt fördelaktigare än räntor på privata skulder.

De bolagsrättsliga bestämmelserna för öppna bolag och kommanditbolag ställer inget hinder för att medel överförs till bolagsmännens privata hushåll. I ett personbolag kan vissa bolagsmän ta ut medel ur bolaget som privatuttag också i det fall att bolaget inte har gjort någon vinst. Om en bolagsman tar ett lån av bolaget förutsätts han inte betala ränta på det, i motsats till vad som är fallet i aktiebolag. Privatuttaget, som för bolagsmannen är skattefri inkomst, bokförs med debitering av bolagets eget kapital.

Om företagets eget kapital på grund av privatuttagen blir negativt har det ansetts innebära att privatuttagen inte har kunnat täckas med företagets inkomstfinansiering. För att finansiera den privata hushållningen har man använt av företaget upptagna lån. Enligt rättspraxis kan man då under vissa förutsättningar neka att bevilja avdragsrätt för räntorna på dessa företagets skulder.

Enligt rättspraxis som tillkommit i fråga om beskattningen av personbolag under den senaste tiden har den inkomstfinansiering som till följd av reserveringar och avskrivningar kvarstår i bolaget ansetts vara disponibel för privatuttag, viket innebär att det negativa kapital som uppkommit med anledning av privatuttagen har minskats med bolagets reserveringar och avskrivningar.

I det nya inkomstskattesystemet avdras räntor på privata skulder primärt från kapitalinkomsterna. Räntorna för en enskild näringsidkare och ett personbolags näringsverksamhet kan dock bli avdragna enligt den skattesats som tillämpas på förvärvsinkomster, eftersom de räntor som hänför sig till näringsverksamheten dras av innan inkomsten delas upp i förvärvs- och kapitalinkomst. Att räntorna dras av från

företagsinkomsten kan således fortsättningsvis vara fördelaktigare än räntorna inom det privata hushållet. Därför har intagits bestämmelser i rikets näringsskattelag om när avdrag för företagets ränteutgifter inte skall godkännas på grund av privatuttag. Bestämmelserna reglerar skuld som den enskilde rörelseidkaren eller yrkesutövaren eller en delägare i en näringssammanslutning har tagit för att finansiera sin privata konsumtion. Eftersom det i praktiken i allmänhet är omöjligt att visa vilken del av skulderna och räntorna som hänför sig till finansieringen av den privata konsumtionen beräknas de icke avdragbara räntekostnaderna schablonmässigt.

2.13. Begränsande av avdragsgillheten för vissa försäkringspremier

Premierna på frivilliga pensionförsäkringar som tagits för personer i företagarställning skall få dras av vid beskattningen. Med företagare avses en bolagsman i ett öppet bolag, en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag samt en sådan funktionär i ledande ställning i ett aktiebolag som antingen ensam eller tillsammans med familjemedlemmar äger mer än hälften av aktiekapitalet eller aktier som medför mer än hälften av röstetalet i bolaget.

Premierna för de s.k. direktörsförsäkringarna, en form av livförsäkring som tecknas av bolaget för ledande personer i företaget, skall inte vara avdragbara då företaget självt är förmånstagare.

2.14. Förnyande av systemet för skogsbeskattningen

Skogsbeskattningen skall förnyas, vilket redogörs för i landskapsstyrelsen framställning med förslag till kommunalskattelag för landskapet Åland (nr). Inom beskattningen av samfund samt näringssammanslutningar skall övergången till det nya systemet ske utan möjlighet till någon övergångsperiod.

Ett gårdsbruk utgör inte längre än separat inkomstkälla, utan en skogsfastighet hör till näringsverksamhetens inkomstkälla då den enbart eller huvudsakligen används för syften som främjar näringsverksamheten. Hit hör t.ex. skogsfastigheter som ägs av företag inom skogsförädlingsindustrin och som använder fastigheten för anskaffning av virkesråvara. Inkomsterna av en fastighet som hör till näringsverksamhetens inkomstkälla och de utgifter som hänför sig till dessa inräknas i näringsverksamhetens resultat. Periodiseringen av utgifter och inkomster sker enligt de allmänna bestämmelserna vid beskattning av näringsverksamhet. Eftersom en skogsfastighet till sin karaktär är förslitning inte underkastade anläggningstillgångar som bibehåller sitt värde, görs inte kontinuerliga avskrivningar på anskaffningsutgiften. De skogsavdrag och utgiftsreserveringar som nämns i rikets inkomstskattelag tillämpas inte vid beräkningen av

näringsinkomster. Överlåtelsepriset för en fastighet är skattepliktig näringsinkomst.

En skattskyldig som bedriver näringsverksamhet kan äga också sådana skogsfastigheter som inte hör till näringsverksamheten, utan närmast utgör investeringar. På beskattningen av skogsinkomst från en sådan fastighet tillämpas bestämmelserna i inkomstskattelagen. Eftersom de bokföringsskyldigas periodisering av inkomster och utgifter sker i enlighet med näringsskattelagens bestämmelser fastställs den beskattningsbara inkomsten också i detta fall i stor utsträckning enligt samma priciper som gäller för inkomst av fastigheter som betjänar näringsverksamheten. Inkomster och utgifter av fastigheter som inte hör till näringsverksamheten räknas till den personliga förvärvskällan varför en förlust för en fastighet som ägs i investeringssyfte inte kan avdras från resultatet av näringsverksamheten. På beskattningen av överlåtelsevinst eller överlåtelseförlust tillämpas bestämmelserna i inkomstskattelagen.

Enskilda näringsidkare får på samma sätt som fysisk personer under en övergångsperiod välja mellan det gällande och det nya systemet. Om en näringsidkare väljer beskattning enligt den verkliga inkomsten, tillämpas på skogsbruket inom en fastighet som hör till näringsverksamheten de bestämmelser som gäller för beskattningen av näringsverksamheten. Den beskattningsbara inkomsten beräknas då enligt samma principer som gäller för andra skattskyldiga som bedriver näringsverksamhet.

3. Reformens ekonomiska verkningar

Reformens ekonomiska verkningar på kommunernas ekonomi har behandlats i framställningen med förslag till kommunalskattelag för landskapet Åland (nr 14/1992-93).

För effekterna på olika företagsgrupper hänvisas till riksprepositionerna (1992 rd - RP 200 och 203).

4. Reformens verkningar verkningar i fråga om organisation och personal

Reformen har inte några verkningar när det gäller organisation och personal.

5. Beredningsarbetet

På grund av ärendets brådskande natur har inte kommunerna hörts i ärendet. Beredningen har utförts som tjänstemannauppdrag vid lagberedningen.

DETALJMOTIVERING

1. Landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet

1 § I paragrafen stadgas att resultatet av näringsverksamhet beräknas vid kommunalbeskattningen i enlighet med vad om uträknandet av resultatet av näringsverksamhet är föreskrivet i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet.

De i riket vid varje tid gällande bestämmelserna skall tillämpas om det inte är annorlunda stadgat i landskapslagen.

2 § Till paragrafen har fogats en hänvisning till riklagstiftningen. I den föreslagna kommunalskattelagen stadgas hur resultatet av näringsverksamhet behandlas vid beskattningen av samfund. I den i riket föreslagna inkomstskattelagen stadgas hur resultatet av näringsverksamhet skall indelas i kapitalinkomst och förvärvsinkomst. Eftersom fysiska personer som bedriver näringsverksamhet endast skall erlägga kommunalskatt på förvärvsinkomster enligt den föreslagna komunalskattelagen får inkomstskattelagens bestämmelser om uppdelningen i kapital- och förvärvsinkomst betydelse vid kommunalbeskattningen när förvärvsinkomstandelen av näringsverksamhetens resultat skall räknas ut.

3 § Paragrafen reglerar tillämpningen av hänvisningar i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet. Bestämmelser i landskapslagstiftningen skall tillämpas när hänvisningarna i rikslagen till bestämmelser i riksförfattningar äger motsvarighet i landskapslagstiftningen. Angående rätten att dra av fastighetsskatt vid statsbeskattningen hänvisas i rikslagen till rikets fastighetsskattelag. I detta tillfälle skall rätten till avdrag för fastighetsskatt kopplas till den fastighetsskatt som betalas med stöd av fastighetsskattelagen för landskapet Åland.

Ikraftträdelsebestämmelsen

Lagen skall första gången tillämpas skatteåret 1993. Eftersom det inte är möjligt att lagen kan träda i kraft före årsskiftet 1992-93 har till ikraftträdelsebestämmelsen fogats erforderliga bestämmelser för att undvika skärpt retroaktiv beskattning. I enlighet med de principer angående retroaktiv skärpt beskattning som landstinget har omfattat i samband med skattereformen år 1989 är införande av nya avdragsregler för hela skatteår inte att betrakta som retroaktiv skärpning av beskattningen även om en skattelag skulle träda i kraft efter skatteårets början. Denna rättsuppfattning har landskapsstyrelsen beaktat då ikraftträdelsebestämmelsen har utformats.

Gällande landskapslag om kommunalskatt för näringsverksamhet upphävs.

2. Landskapslagen angående av landskapslagen om koncernbidrag vid kommunalbeskattningen

1 § En hänvisning till den nya näringsskattelagen har gjorts. Ändringen innebär inte någon ändring i sak.

2 § I paragrafen har begreppet skattepliktiga inkomst av rörelse ersatts med begreppet skattepliktig näringsinkomst. Rörelse utgör inte längre någon separat förvärvskälla för vilket resultatet fastställs särskilt.

5 § Eftersom systemet med förlustutjämning ändrats föreslås denna paragraf ändrad så att den förhindrar att resultatet av näringsverksamheten blir negativt på grund av koncernbidrag. Till sin innebörd motsvarar bestämmelsen den tidigare bestämmelsen.

6 § Begreppet penninginrättning i paragrafens 3 punkt har ändrats till depositionsbank och kreditinrättning, vilket är de begrepp som används i gällande civillagstiftning.

3. Landskapslagen om ändring av 1 och 4 §§ landskapslagen angående tillämpning vid kommunalbeskattningen av lagen om skattelättnader för sjöfarten

Till lagen har fogats den rätt till klassificeringsreservering som för närvarande ingår i gällande näringsskattelag. Lagens giltighetstid har dessutom förlängts så att avdrag för s.k. isavgiftsklassificering skall kunna göras på grundvalen av fartygsanskaffningar som görs 1993 och att det sista året för avdraget skall vara 1998 och att avdrag för s.k. fartygsanskaffningsreservering skall kunna göras 1993 och att det sista året för utnyttjandet av reserveringen skall förlängas med ett år, dvs. till 1998.

Landskapsstyrelsen föreslår att lagtinget antar följande lagar.

1) **LANDSKAPSLAG**
om kommunalskatt för näringsverksamhet

I enlighet med lagtingets beslut stadgas:

1 §

Resultatet av näringsverksamhet beräknas i kommunalbeskattningen i enlighet med vad därom är föreskrivet i lagen den 24 juni 1968 om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (FFS 360/68) med de undantag som följer av denna lag och särskilda bestämmelser.

Den i 1 § 1 mom. nämnda lagen skall tillämpas i landskapet sådan den lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar i nämnda lagen, skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser skall dock inte tillämpas i landskapet.

2 §

Om indelningen av resultatet av näringsverksamhet i kapitalinkomst och förvärvsinkomst för en fysisk person och ett dödsbo stadgas i inkomstskattelagen (FFS /).

3 §

Hänvisas i de i 1 § 1 mom. nämnda författningarna till bestämmelser i rikslagstiftningen vilka äger motsvarighet i landskapslagstiftningen skall hänvisningarna anses avse de bestämmelser i landskapslagstiftningen som sålunda är i fråga.

Denna lag träder i kraft den 1993 och tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som skall verkställas för år 1993.

Genom denna lag upphävs landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet (32/69).

Utan hinder av vad i denna lag stadgas skall vid beskattningen för år 1993 i fråga om skatteplikt för inkomst som uppburits eller förmåner som åtnjutits före denna lags ikraftträdande tidigare bestämmelser tillämpas, om inkomsten eller förmånen inte var skattepliktig enligt de tidigare gällande bestämmelserna.

---

2) **LANDSKAPSLAG**
angående ändring av landskapslagen om koncernbidrag vid kommunalbeskattningen

I enlighet med lagtingets beslut **ändras** 1 § 2 mom., 2 § 1 mom., 5 § och 6 § 3 punkten landskapslagen den 30 mars 1989 om koncernbidrag vid kommunalbeskattningen (23/89), 6 § 3 punkten sådan den lyder i landskapslagen den 20 juni 1989 (51/89), som följer:

1 §

- -

Med koncernbidrag avses annat bidrag än kapitalplacering som ett rörelsedrivande aktiebolag eller andelslag erlägger till ett annat aktiebolag eller andelslag för dess rörelse, om bidraget inte får avdras enligt landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet (/).

2 §

Om ett inhemskt aktiebolag eller andelslag (modersamfund) äger minst nio tiondelar av aktiekapitalet eller andelarna i ett annat inhemskt aktiebolag eller andelslag (dottersamfund), får modersamfundet från sin skattepliktiga näringsinkomst dra av ett koncernbidrag som betalats till dottersamfundet. Koncernbidraget betraktas som skattepliktig näringsinkomst för dottersamfundet.

- -

5 §

Ett koncernbidrag får inte överstiga näringsverksamhetens resultat före avdraget för koncernbidraget.

6 §

Utöver vad ovan är stadgat skall för att ett bidrag skall betraktas som koncernbidrag följande förutsättningar vara uppfyllda:

- -

3) givaren eller mottagaren får inte vara depositionsbank, kreditinrättning eller försäkrings- eller pensionsanstalt som avses i landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet.

Denna lag träder i kraft den 1993 och tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som skall verkställas för år 1993.

---

3) **LANDSKAPSLAG**

om ändring av 1 och 4 §§ landskapslagen angående tillämpning vid kommunalbeskattningen av lagen om skattelättnader för sjöfarten

I enlighet med lagtingets beslut **ändras** 1 § 2 mom. och 4 § landskapslagen den 21 april 1982 angående tillämpning vid kommunalbeskattningen av lagen om skattelättnader för sjöfarten (18/82), sådan 4 § lyder i landskapslagen den 15 augusti 1991 (65/91), som följer:

1 §

- -

Skattskyldig har rätt att årligen från inkomst av rederirörelsen avdra medel som reserverats för klassificering av fartyg med en nettodräktighet av minst 19 registerton, likväl inte till högre belopp än vad skäligen kan antas vara erforderligt vid årlig avsättning för nämnda ändamål och med iakttagande av att klassificeringsreservering som inte använts för täckande av klassificeringsutgifter skall bokföras såsom inkomst under det skatteår då klassificeringen utfördes, fartyget överläts eller förlusten av fartyget konstaterades (klassificeringsreservering).

4 §

Denna lag tillämpas vid de kommunalbeskattningar som skall vidtas för åren 1981 - 1995. Likväl tillämpas 6 - 11 §§ lagen om skattelättnader för sjöfarten med de avvikelser som följer av denna lag även vid de kommunalbeskattningar som skall vidtas för åren 1996 - 1998.

En klassificeringsreservering som inte har använts före utgången av 1995 anses såsom skattepliktig inkomst för 1995. En fartygsanskaffningsreservering som inte har använts före utgången av 1998 anses såsom skattepliktig inkomst för 1998.

Denna lag träder i kraft den

Mariehamn den 12 januari 1993

L a n t r å d Ragnar Erlandsson

Lagberedningssekreterare Tomas Lundberg